

ALLMÄNNA TIDNING.

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 1 uti P. Stolpes bokhandel; i landsorten å resp. postkontor. Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i ofvannämnda bokhandel.

Tisdagen den 20 Oktober.

Alla kungörelser och annonser insändas eller inlemnas till Revisionskommisarien P. A. Rönnbäck, Elisabetsgatan n:o 25, hvilken träffas fr. kl. 9 till 11 f. m. och fr. kl. 3 till 5 e. m. alla helgfria dagar. Annonspriiset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: n:o 17, Konstantinsgatan.

Officiela Afdelningen.

Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Manifest i anledning af Hans Kejsarliga Höghet Storfursten Wladimir Alexandrowitschs förmäling med Hertiginnan Maria af Mecklenburg-Schwerin. Gifvet i St Petersburg, den 28 (16) Augusti 1874.

Vi ALEXANDER den Andre, med Guds Nåde, Kejsare och Sjelfherrskare öfver hela Ryssland, Tsar af Polen, Storfurste till Finland etc. etc. etc. Göre vederligt för alle Wära trogna undersåter, att, enligt Guds vilja och med Wår och Wår Högtälskade Gemåls, Hennes Majestät Kejsarinnan Maria Alexandrownas föräldravälsignelse, Wår Högtälskade Son, Storfursten Wladimir Alexandrowitsch slutit ett äkta förbund med Drottaren till Regerande Storhertigen af Mecklenburg-Schwerin, Hertiginnan Maria, och att Deras förmäling den 16:de i denna Augusti månad högtidligt försiggått i Wår Höga öfvervaro uti Winterpalatsets Kathedralkyrka, enligt Wår rättrogna kyrkas ritual.

Jemte det Wi kungöre denna för Wårt fadershjerta fröjdefulla tilldragelse och befalle att Wår kärälskeliga Svärdotter, Storfursten Wladimir Alexandrowitschs Gemål skall, med namn af Maria Pawlowna, tilläggas titel af Storfurstinna och Kejsarlig Höghet, äre Wi fullt öfvertygade, att alle Wära trogna undersåter skola förena sina varma böner med Wåra till den allsmäktige och barmhertige Guden, att Han ville förlåna de för Wårt hjerta kära nyförmälda en varaktig och ostörd välgång.

Gifvet i St Petersburg, den 16 Augusti år efter Kristi börd ettusen åttahundra och på det sjuttiofjerde, af Wår regering det tjugunde.

ALEXANDER.

Hans Kejsarliga Majestät har den 7 innevarande oktober (den 25 september), på derom gjord underdånig ansökan, i nåder entledigat expeditionschefen vid generalguvernementskansliet i Finland, statsrådet, kammarjunkaren friherre Lars August Sackleen för sjuklighet från tjensten och hugnat honom med pension, hvarjemte Hans Majestät allernådigst behagat utpänna friherre Sackleen till riddare af Kejs. St Wladimirs ordens tredje klass.

Kejsarliga senaten har den 9 innevarande oktober till länelandtmätare i Uleåborgs län utnämnt och förordnat extraordinarie kommissionslandtmätaren Carl Gustaf Wilhelm Claudelin.

Kejsarliga senaten har den 9 innevarande oktober till ledamot i komitén för afgifvande af förslag rörande användande af decimal- och centesimalvägar vid uppvägning af varor, utsett och kallat

handlanden i Helsingfors stad Adolf Wasenius.

Af Storfurstendömet Finlands Författnings-Samling för år 1874 har n:o 31 utkommit och innehåller: Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Manifest i anledning af Hans Kejsarliga Höghet Storfursten Wladimir Alexandrowitschs förmäling med Hertiginnan Maria af Mecklenburg-Schwerin. Gifvet i St Petersburg, den 28 (16) Augusti 1874. — Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående ej mindre inrättande af ett ytterligare lotsuppassningsställe å holmen Kuorsalo under Wiborgs lotsfördelning, än ock förläggande af lotsuppassningen från Stångholmen till holmen Stor Ramsjö under Ekenäs fördelning. Gifven i Helsingfors, den 16 September 1874. — Kejsarliga Senatens för Finland Resolution i anledning af slotts- och lasarettsläkaren G. Avellans, stadsläkaren K. P. Malmgrens och filosofiexaminiern A. E. Frosterus' med flere Kuopio stadsboers underdåniga ansökan om tillstånd att i nämnda stad inrätta ett fyrklassigt lyceum jemte en förberedande klass med svenskt undervisningsspråk och enahanda läroplan, som den för landets offentliga lyceer fastställda. Gifven uti Kejsarliga Senaten för Finland, i Helsingfors den 9 September 1874.

Öfverstyrelsen för väg- och vattenkommunikationerna i Finland har under den 17 innevarande månad till stationsinspektör å Pargala jernvägsstation utnämnt och konstituerat stationsinspektorsadjointen i St Petersburg Edvard Carlstedt.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

H. exc. generalguvernören greve Adlerberg väntas till St Petersburg och torde innan kort återkomma till Helsingfors. I dag afreste med jernvägen kanslidirektorn, verkliga statsrådet Örn samt öfverstelöjtnanten Antell till St Petersburg hans excellens till mötes.

Hans excellens ministerstatssekreteraren för storfurstendömet Finland greve Alexander Armfelt har den 15 (3) innevarande oktober åter trätt i utöfningen af sitt embete.

För de nödlidande i kejsaredömet har generalguvernementskansliet fått emottaga genom kronolänsmannen C. A. Grönholm i Sjundeå 43 mark, insamlade inom nämnde församling.

Nylands och Tavastehus läns landbrukssällskaps sekreterare, professor J. J. Chydenius, som i snart halftannat årtiende omhänderhaft denna befattning, har numera anhållit om entledigande ifrån densamma, hvarföre tjensten är anslagen ledig att ansökas före den 15 nästkommande december.

Fruktodlingen i vårt land står såsom bekant på en temligen låg utvecklingsgrad, nästan i ett tillbakagående. Så mycket mera fägnande är det då att tecken förspörjas till ett hos en och annan vaknande intresse för denna nyttiga odlings förkofran. Nyligen återvände till hemlandet vår landsmaninna fröken Alexandra Smirnoff, som ett par års tid i Sverige studerat fruktodling under ledning af den kände svenske pomologen dr O. Eneroth. Fröken S., som lär erna tillhandaga landsmän med råd och hjälp på detta odlingsområde, har från Sverige medfört en särdeles vacker fruktsamling, bestående af ett fyratiotal varieteter äpplen och päron, vuxna på Wibyholm (tillhörigt grefve Trolle Bonde) i Nyköpings län och belönta med första priset (silfvermedalj) vid trädgårdsutställningen i Stockholm den 26 och 27 september innevarande år. Denna fruktträdgård befinner sig under dr Eneroths uppsigt och de derifrån medförda varieteterna lära enligt hans utsago vara bland de härdigaste och således jemväl lämpa sig för vårt klimat.

Fröken Smirnoff torde komma att anordna en utställning af denna fruktsamling och lär erna äfven kunna bereda tillfälle åt dertill hugade, att förskaffa sig ungträd af de äpelslag, som der utställas.

(H. D.)

Nya theatern. I morgon gifvas de båda omtyckta styckena "De nygifta" af Björnstjerne-Björnson samt "Sullivan" af Scribe.

Finska operan gaf i går för elfte gången "Trubaduren". Det var sista representationen för denna sejour. Huset var utsåldt och bifallet entusiastiskt. Alla medverkande utropades förnyade gånger och melle Emmy Strömer gjorde en rik skörd af blomsterbuketter, bland hvilka en innehöll ett gåfvobref på ett piano från hennes vänner och beundrare. Slutligen framropades äfven kapellmästaren, herr Faltin, samt finska theaterns direktör, hr doktor K. Bergbom.

Litterär-musikalisk soiree gifves om torsdag i studenthuset.

Suomen Kuvalehti n:o 44 utkom igår och innehåller: En nationaldans i Spanien (med bild); Svarta dvärgen (fortsättn.); Lotta Saari (ballad); En Imatrafärd; Skildringar från Island (med 2 bilder); Borgå biskoparne Juslenius och Allopæus (med porträtter).

Gårdsköp. F. d. Mieritz'ska villan vid Långa bron har genom köp öfvergått i fabriks G. Rieks' ego. Priset lär 20,000 mark.

Landsorten.

Elgar hafva, såsom känt är, i flere år haft sitt tillhåll i Nykyrka socken i Wiborgs län. Man har der sett dem stundom två, stundom tre tillsammans, företagande deremellan vandringar till skogarne i Mohla socken. Märkligt är, att

elgarne oaktadt de så länge uppehållit sig i trakten, likväl icke förökats i märkbar mängd. Orsaken torde dock vara att söka i våra kalla och långa vårar, då elgen tidigt, medan ännu snön kvarligger, framföder sin kalf. Om — såsom ofta nog händer — modren då på något sätt blir skrämmd eller bortjagad, så lemnas den späda elgkalfven åt sitt öde utan vård och hägn och omkommer af hunger och köld. Man har också någon gång i skogen hittat döda elgkalfvar. Under nyssvikne sommar har man dock sett en elgko åtföljd af en temligen duktig kalf. I våras, då isarne i träsken redan voro ganska svaga, begåfv sig två af dessa ståtliga högdjur öfver ett träsk, men isen var redan så svag att den under hvarje deras steg brast sönder. Omsider efter en hel dags utomordentliga ansträngningar och bråk ibland isstycken uppnådde elgarne lyckligen den motsatta, en verst allägna stranden, utan annan skada än att ett af bornen kvarblef på isen. Detta timade utanför en stor by hvarföre också en talrik folkmassa hade samlats för att åse elgdjurens kamp för lifvets räddning. Det bör framhållas byamännen till heder att ingen företog sig det minsta som kunnat skrämma de ädla djuren. — Ut i förenämnda Nykyrka socken hafva björnar denna höst flere gånger anställt råfst på hafreländerna.

Inbrott i Messuby. Natten emot sistlidne bönsöndag den 11 dennes kl. 2-tiden emot morgonen hade tvenne okände manspersoner, som på målet antogs vara österbottningar, inträngt genom fönstret till en kammare på Hano torp vid Wilunen vägaskilnad. I kammaren lågo torpets tvenne döttrar, den äldre 21, den yngre 10 år gammal. Den äldre flickan hörde tasseln då banditerna skulle krypa in och ropade på sin moder, men nedtystades af den ene banditen med orden: "Tig och håll din mund eller skär jag strupen af dig". Bofvarne kommo derpå in genom fönstret och togo upp eld för att undersöka husets tillgångar. Flickan skyndade emellertid raskt till närgränsande rum för att väcka upp torpfolket; men blef hindrad af banditen hvilken sökte tillsluta dörren. Flickan var ej ängslig af sig; raskt och kraftigt ryckte hon upp dörren och ropade på hjälp — men detta var också signalen för bofvarne att skyndsamt packa sig åstad samma väg de kommit. Vidare ondt hunno de ej åstadkomma än att injaga förskräckelse hos torparfolket.

(San. Tamp.)

Om Heinola marknad skrives i U. S. den 8 oktober: Marknaden hölls den 1 och 2 okt. ibland en talrik folkmassa. Hästar kostade 100 å 800 mark och nötboskap 30 å 90 mark. Spannmål fanns obetydligt till salu. Sannolikt hade säden direkt gått till brännerierna. Större delen af marknadspubliken var hemfallen under dryckenskap. Bränvinsåtgången var också oerhörd. Redan första dagen skall nektarn tagit slut. Natt och dag det förfärligaste stöj och skrän. Vår lilla polisstyrka uppbjöd sin bästa förmåga att åstadkomma ordning; men dess krafter voro dertill för kläna. Kossacker hade visst varit åt polisen en god hjälp. Följande dag lyckades polisen dock stäfja öväsendet i det den utdref alla öfverlastade ur krogen och förbjöd all vidare försäljning af spirituosa åt de druckne. Stölder och djurplågeri hörde till ordningen för dagen.

S:t Petersburg.

Finnar i rysk tjänst. Afsked beviljadt för enskildta angelägenheter, åt underlöjtnanten vid lifgardets lithoffska regemente *von Törne*.

— Vid ryska tekniska sällskapets sammanträde den 10 innevarande oktober gaf herr Stultschinski en öfversigt af tillverkningen i utlandet af pappersmassa utaf halm. Af den korta historiken om utvecklingen af denna industrigen, finner man, att ända till medlet af innevarande århundrade pappersmassa uteslutande tillverkades af lump eller af trädbark. Vål är det faktiskt, att försök blifvit gjorda att tillverka pappersmassa af på kemisk väg preparerade ämnen såsom rör, humlestjolk m. m., men dessa försök gifvo intet antagligt praktiskt resultat. Emellertid tilltog med hvarje år efterfrågan på papper och priset på lump stegradas ganska högt, likasom och trädmassetillverkningen blef mycket dyr. Då började i Tyskland, inom kretsen af pappersfabrikanterne sjelfve, den tanken göra sig gällande, att man borde begagna sig af deras landsman Josef Scheffers idé. Denne lärde mans idé bestod deri, att man borde såsom surrogat för pappersmassa använda halm. Förde-larne af att ersätta pappersmassa af lump och träd emot sådan af halm, var otvivelaktig och med siffror bevisad. Ett pud trädmassa t. ex. står fabrikanten till 3 rub. 20 kop. pudet och lump är ingalunda billigare; kostnaden för pappersmassa af halm öfverstiger icke 2 rub. 60 kop. per pud. Byggnaden af en fabrik som leverar 60 å 70 pud dagligen kostar 7000 rub.

I närvarande stund finnas tre sätt att preparera pappersmassa af halm i den belgiska metoden och herrar Lesgouze och Kauffmans metod. Dessa tre tillverkningssätt äro hvarandra i allmänhet ganska lika, men variera i detaljerna. Vi skola för denna gång inskränka oss till en närmare beskrifning af endast den Kauffman-ska metoden, såsom den enklaste och lämpligaste. Enligt herr S:s meddelande är proceduren följande:

"Den skurna och rengjorda halmen lägges i en enkom härför konstruerad kittel, der den kokas i en massa innehållande 14 proc. lut, hvarefter denna massa med deri ingående halm utsättes för ett högttryck (4½ atmosferer.) Den erhållna massan sköljes några gånger med hett vatten, söndermalas, pressas och beredes med blyhvitkalk. Företrädet i Kauffmanska proceduren framför de andra, består hufvudsakligast deruti, att den erhållna massan blir väl söndermalad, hvarför för dess slutliga beredning icke erfordras mer än

12 proc. blyhvitkalk, då på det andra sättet behöfves 14 proc. af detta materiel. Den andra fördelen är vinst i tid. Hela processen att tillreda massan efter Kauffmans sätt erfordrar 3 timmar, efter Lesgouzes 7 och efter det belgiska sättet 4 å 5 timmar. Man använder såväl rågsom hvete-halm. I Ryssland börjar redan enligt referentens utsago tillverkningen af skrifpapper af halm att vinna fart. Så har man å herrar Wargunius och Whatmans fabriker antagit Lesgouzes sätt, i vestra Europa finnas fabriker inrättade efter belgiskt mönster och i södra Ryssland följer man Kauffmans metod.

— Det Sevastopolska museet har nyligen riktats med en stor målning af den celebre Aivasoffski, föreställande "Sevastopols bombardement". Taflans längd är 4½ arschin och höjden 3 arschin (10 fot 8 dec. t. × 7 fot 2 dec. t. I förgrunden ser man en transport af sårade, af fångne, kärror och kibitkor sträcka sig längsmed vägen, försvinnande längre bort i dammoln. Vidare redde, der några ryska fartyg ligga fredligt för ankar, staden Sevastopol och bortom denna fiendernes hvita tält, från hvilken sida bombardementet pågår. Till höger på hafvet, der en del af den fiendtliga flottiljen synes i fjerran, ser man huru bomber slungas emot staden, Tidningen Odessa Budb., som meddelar detta, anser taflan icke återgifva bombardements-scenerne, sådana de af ögonvittnen omtalas; utan ser det hela långt ifrån krigiskt ut, ty åtminstone synas inga stupade.

UTRIKES.

Franska officiella tidningens not om "Orénoques" återkallande har lika litet varit i smaken för yttersta högern som för de radikale republikanerne. Dessa sedan-nares organ, *Républ. française*, yttrar om densamma: "Journal officiels not är icke särdeles skickligt hopkommen. Den skulle vilja låta förstå, att "Orénoques" bortkallande från de italienska farvattnen och ett annat fartygs ställande till den hel. fadrens förfogande, denna gång i en fransk hamn och i närheten af Italien, icke på något vis förändrar förhållandena mellan Vatikanen och kabinettet i Versailles. Om detta påståen-de vore sannt, om "Orénoques" närvaro i Civita Vecchias hamn icke hade haft annat ändamål, än att ställa ett transportmedel till påfvens förfogande, för den händelse han ville företaga en resa, kunde man med skäl fråga sig, hvarför franska regeringen icke långt förut tagit sitt

parti att flytta fartyget till eget lands hamn. Då ett fartyg i en fransk hamn vid Medelhafvet kan göra samma tjänst, fanns det verkligen ingen orsak att förlänga en till den grad ömtålig situation, att den hotade att gifva upphof åt diplomatiska förvecklingar. Det tyckes oss därför att det hade varit mycket klokare att framställa saken i dess rätta dager och öppet och rent ut förklara, att man återkallat "Orénoque" emedan man nödvändigt måste låta det sista spåret af franska ockupationen försvinna. De officiösa tidningarna försäkra, att italienska regeringen icke har gjort några reklamationer."

I Tyskland har det väckt stort uppseende, att furst Bismarck afsändt geh. öfverregeringsrådet Wagener till Eisenach, för att representera honom vid den socialpolitiska föreningens sammanträde derstädes. Berliner Tageblatt säger derom: "Man kan just icke beskylla furst Bismarck för att vara alltför nogräknad i valet af de organer, genom hvilka han söker ernå sina syftemål. Vi hafva sett honom kurtisera nästan alla partier i parlamentet, och sedan när det så passat sig vända dem ryggen. Om detta skett äfven i personliga frågor, så kan man måhända inom diplomatien och kriget bedöma det ur mild synpunkt. Men i landets inre styrelse borde man gå strängare tillväga vid valet af officiella organer. Icke utan ett pinsamt uppseende läser man den underrättelsen, att geh. rådet Wagener likasom förut användes af furst Bismarck i statens tjänst. Våra läsare torde erinra sig, att hr Wagener med anledning af Laskers bekanta tal blef ställd under en disciplinär-undersökning. Om resultaten deraf har till dato ingenting bekantgjorts. Allmänna meningen har dock en viss rättighet att förvänas öfver det fortfarande vänskapsbandet."

Om den **internationela postbyrå**, hvilken enligt postkongressens i Bern beslut skall inrättas i Bern och träda i verksamhet genast efter det fördragen blifvit ratificerade, skola helt säkert följande meddelanden vara af allmänt intresse. Årliga omkostnaderna för densamma skola till en början icke öfverstiga 70,000 francs, hvilka erläggas af de skilda länderna i förhållande till deras storhet och betydelse. Internationela byrån tjenar till förmedlare för de regelmessiga och allmänna meddelanden, som intressera den internationela samfärdseln. Hvarje postförvaltning aflemnar till densamma under första semestern af hvarje år en fullständig serie af statistiska data för förlidet

år. Dessa data förenar byrån till en allmän statistik, som utdelas till alla postförvaltningar. Med tillhjälp af de dokumenter, som ställas byrån till förfogande, redigerar den en särskild journal på franska, tyska och engelska språken. Internationela byrån måste ständigt stå till tjänst för unionsmedlemmarne, för att lemna dem upplysningar rörande frågor om den internationela tjänsten. Om den för postförvaltningarna framlagt ett förslag till lösning af en fråga, som erfordrar samtycke af alla unionsmedlemmar, skola de bland desse, som inom fyra månader icke insändt sina svar, anses hafva bifallit det.

Den i gårdagens nummer omnämnda **spanska** noten har väckt stor förbittring hos pressen i Paris. *Opinion nationale* påstår att klagomålen helt enkelt äro ogrundade, och lika legert behandlas de af *Correspondance Havas*. Deremot söker *Liberté* begagna noten emot Spaniens öppet uttalade önskingar. Det begär prefekten Nadailhacs aflägsnande på grund af hans allmänt kända gynnande af carlisterne. Regeringen hade redan ämnat förflytta honom till något annat departement, men då han nu blifvit beskyldd för att göra gemensam sak med Spaniens fiender, måste en undersökning inledas emot honom, och till dess den blifvit avslutad kvarstannar han på sin post. Emellertid tyckes det gå mycket nedåt med carlisternes utsigter, äfven om hr Nadailhac får sitta kvar i orubbadt bo i Pau och efter förmåga bemöda sig att för dem underlätta tillförseln af hvarjehanda saker; antirevolutionen mot pretendenten kan han icke undertrycka. Denna görer stora framsteg; icke blott enskilda truppfordelningar plantera fredsfanan, utan landet sjelft, med städerna i spetsen, är uttröttadt af inbördeskriget och förklarar sig emot Don Carlos. Genom Durangos af ett telegramm omnämnda affall, blottställes på det högsta carlisternes ställning vid Estella och Puente la Reyna.

Påfven har ännu en gång förklarat, att ingen rättrogen katolik bör emottaga ett val till **italienska** parlamentet. En del af de ultramontane tycker sig deri finna en tillåtelse att deltaga i valen utan att uppställa egna kandidater, och de lära hafva beslutit att öfverallt gifva sina röster åt oppositionens kandidater, för att hjälpa dem att segra öfver det så djupt hatade kabinettet Minghetti. För oppositionen är detta stöd visserligen icke angenämt, men det har ingen utväg att blifva af dermed. I många valdistrikter torde väl

En förvillelse.

Novell

af

A. Bertram.

Hvad blef herr de Cremont annat öfrigt, än att söka sin räddning i den skyndsammaste flygt?

Cecile är i förtviflan. Ur stånd till en lugn eftertanke, lemnar hon i hast, endast åtföljd af en kammarjungfru, Paris och förborgar frukten af sin kärlek till verlden. — Kunde hon älska ett barn, hvars existens måste blifva henne en evig förebräelse? — Dock, huru befria sig från vittnesbördet af sin skam? —

Cecilias kammarjungfru, Maria, gjorde vid samma badort en rysses bekantskap. — De båda unga funno behag i hvarandra och Maria beslöt sig att utbyta det sköna Paris mot den kalla norden och följa sitt hjertas utvalde. Hvad kunde vara önskligare för Cecile, än att aflägsna Maria? — Dock, äfven från omsorgen om sin son befriades hon, ty Maria var gerna beredd att mot en anseelig ersättningssumma upptaga det stackars förskjutna väsendet såsom sitt eget barn.

Så blef då denna fatala angelägenhet bättre ordnad, än den olyckliga modren någonsin vågat hoppas.

Cecile återvände till Paris och sökte glömska för sin förlorade kärlek i sällskapslivets retelse.

Det kunde icke fela, att omkring en så pikant uppenbarelse som Cecile snart skulle samla sig en skara af beundrare; ty vicomte Crémont var försvunnen och fröken Tontelles uppträdande lät för säkert antagas, att hon ansåg det band, som engång fjättrat henne vid denne, för löst.

Bland de om Cecilias hand täflande, var markis Latadour den afgjordt mest gynnade. Visserligen hade han icke sina personliga företrädaren att tacka derför, om fröken Tontelles inrymde honom företräde, utan långt mer sin milda, fogliga karakter och sin enorma rikedom, i hvilka båda egenskaper den sköna beundrade såg en borgen för ett fullkomligt utplånande af de dystra erinringar, hvilka voro förbundna med hennes första ungdomstid.

Det unga parets äktenskap var icke lyckligt. Markisen öfvertygade sig blott alltför snart, att hans med så mycken hängifvenhet hemburna kärlek icke fann något eko i hans makas bröst. Han forskade förgäfvat efter orsaken till hennes köld. — Hvad låg väl närmare, än att han deri förmodade en böjelse, hvilken Cecile hyste för en annan. —

Han förföljde henne steg för steg med sin svartsjuka, han lemnade henne ej ett ögonblick ur sigte, kort om godt, han blef hennes fångvaktare.

Så förgingo femton långa år i ett glädjefullt äktenskap. Hvem kan förtänka markisinnan, om hon med glädje helsade den gyllene frihet, som genom hennes makes död kom henne till del, att hon lefde upp på nytt och andades ut vid besittningen af de så länge umburna känslorna, att få vara sin egen herrskarinna?

Om dessa eller liknande minnen sysselsatte den tankfullt quarsittande, veta vi icke. Dock tycktes de tankar, vid hvilka hon fasthångde, icke vara af den gladaste natur, ty hennes mine var dyster och i hennes nyss så intagande drag visade sig ett hårdare, fränstötande uttryck, som lät den der så en-samt sittande enkan synas flere år äldre.

— Nåväl, tant, utropade en frisk, välklingande stämma, är du nöjd med mig?

Markisinnan for med handen öfver ögonen, liksom ville hon utplåna de spår, hvilka hennes drömerier kvarlemnade. Sedan sade hon i det hon lät sina blickar sväfvä öfver till den älskliga gestalt, som med ett utmanande skalkaktigt leende stod framför henne:

— Förträffligt, älskade Clara, fullkomligt bra!

— Hvad det gläder mig, älskade tant, att jag behagar dig! Du vet icke med hvilken

fruktan jag alltid uppträder inför dina kritiska blickar.

— Du narraktiga barn! svarade markisinnan, i det hon kärleksfullt smekte den intagande flickans kinder. Kom, sätt dig hos mig och låt oss prata litet, tilldess våra gäster samlas.

Clara följde denna uppmaning och satte sig ned bredvid sin tant.

Det var en älsklig bild att se dessa båda af så olika ålder och dock så harmoniska fruntimmersgestalter i fast systerlig endragt tillsammans. — Den ena i sin fulla yppiga sjelfmedvetna skönhet, den andra lik en späd, älsklig knopp, som endast behöfde solens värmande strålar, för att utveckla sig i blomma.

Clara var dotter till markisinnans enda bror, öfversten de Tontelles. Denne dog tidigt och efterlemnade åt sin maka endast en ganska måttlig pension, hvilken knappast räckte till för dennas underhåll och dotterns uppfostran. För stolt att emottaga ett af markisinnan upprepade gånger erbjudet understöd, måste hon ofta kämpa mot tunga sorger, hvarigenom hennes redan förut svaga helsa i förtid undergräddes. Hennes krafter aftogo mer och mer och då dref slutligen omsorgen om hennes dotters framtid henne att öfvervinna sin stolthet och emottaga den af svägerskan så vänligt erbjudna hjälpen, i händelse af sin död, i anspråk för

i följd af denna onaturliga allians-valet af en regeringsvänlig kandidat vara hotadt, men detta partis tidningar äro det oaktadt icke mindre fulla af förhoppning än oppositionens. Gynnsammast äro utsigterna i f. d. konungariket Neapel och på ön Sicilien. Resultatet af valen kan för det närvarande icke beräknas.

P. S.

Ryska och utländska tidningar meddela följande telegramm:

London d. 17 okt. Bulletinerna om hertiginnans af Edinburgh helsotillstånd fortfara att vara tillfredsställande.

Washington d. 16 okt. Ett telegramm från Buenos Ayres af den 12 till Argentinska republikens sändebud i Washington, intygar, att Avellanda tillträd sin presidentur och att insurrektionen misslyckats. Alla linietrupper hafva förblifvit regeringen trogna, äfvensom 50,000 nationalgardister. Armén förföljer Aredmo, som flyktar åt Mendoza till; general Mitre har också gripit till flykten och återvänt till Montevideo.

Blandade ämnen.

Portraits contemporains — porträtter af samtida — är titeln på ett arbete af den bekante kritikern och feuilletonisten Theophile Gautier, efter hans död samladt och utgifvet af en bland hans litterära vänner.

Boken innehåller, såsom titeln angifver, ett galleri af samtida karaktersbilder. Flyktiga skizzer omvexla med kritiska essays, bilder i kroppsstorlek med anspråklösa aqvarellteckningar, och den som blott förstår att ur sig sjelf spinnade trådar, som skola sammanhålla de olika figurerna, han får i sjelfva verket en klar överblick af en hel tidsperiod; det förefaller honom, som om han läste en organiskt tänkt och avslutad bok och icke blott strödda stycken utan annan enhet än titeln. Fyra årtionden stå åter upp för honom; en tid, rik på litterära idrotter och utmärkt genom ett blomstrande konstnärslif, drager förbi hans blick, och han känner sig kringfläktad af den berusande luften i Seine-staden, der hundratals män och kvinnor lefva, hvilkas namn i hans öron klinga som välbekanta kära melodier. Gautier är den förträffligaste ciceron man kan önska sig i den parisiska labyrinten. Det finnes icke något område för konstnärligt skapande, der ej han är som hemma i huset. Man känner, att man, ledd af hans hand, ej kan gå vilse, huru än vägarne korsas hvarandra. Och huru gladt följer man honom ej, hvarthän han än må föra oss, från gatan in i salongen, från skaldens studerkammare till konstnärens atelier, från modedamens boudoir till teaterns kulisser. Under vägen flödar talet från hans läppar, hjert målande och saftigt, fullt af djupsinniga, om ock lätt bevingade tankar; hvad han i sina dagar tänkt, hört och sett i fråga om konst och konstnärer, kallar han tillbaka i lefvande

de lifvet, strör anekdoter på vägen, upprullar taffla efter taffla och väcker minnet af de lysande dagar i det parisiska lifvet, då ännu Balzac, Béranger, Lamartine, Méry, Baudelaire och Murger lefde och verkade, då Paul Delaroche, Ary Scheffer, Horace Vernet, Delacroix och Hippolyte Flandrin sutto vid staffliet, och då drottningar som Georges, Mars, Rachel, Falcon, Sonntags och Fanny Elsler herrskade på scenen.

Det sades ofvan, att icke alla af Theophile Gautiers porträtter äro behandlade med samma grundlighet; många af dem äro blott flyktiga foster af ögonblicket, andra deremot äro med synbar kärlek till ämnet och med den finaste detalj utarbetade. I detaljen har Gautier sin styrka, liksom fransmannen i allmänhet. Fransmannen fördjupar sig — utan att förlora det hela ur sigte — gerna i enskildheter, har sin lust i allehanda skenbart betydelselösa små drag i en stor mans lif, han följer honom steg för steg, vare sig nu på vägen till ärans tempel eller till hans älskarinna, och gifver sig ingen ro förr än han utforskat och berättat, huru den store mannen lefver och verkar, huruvida han författar sina arbeten i nykter återhållsamhet eller mellan kyssar och glas. Derpå följa ännu några penseldrag, och öfver nattrocken breder sig togan i konstfulla veck. Isynnerhet om berömda skalders måste fransmannen veta allt, litet och stort, offentligt och enskildt, ty i Frankrike är skalden mer än annorstädes en storhet inom samhället. Det är tydligt, att med dessa tendenser anekdoten särskildt skall finna huld och skydd. Och hvarför icke? Förutsatt att denna är sann, är anekdoten en ljustråle, som sprider ljus och klarhet öfver en mörk taffla, och hans icke minsta förtjenst är att lifva framställningen och hålla läsaren oafbrutet *au courant*. Vi befinna oss i den spirituella Sophie Gay's salong bland idel förnämt folk, som ända till afsmak lägga i dagen sin andryghet. Världinnan är dotter till en Peretti och följaktligen af samma familj som den store påfven Sixtus den femte. "Också jag", sade hon, trött af skrytet, "har anor, fastän jag aldrig låtit upprätta mitt stamträd." — "Och hvem är då er stamfader?" — "En svinaherde vid namn Peretti." — "Sixtus den femte?" — "Alldeles rätt!" Man talade den aftonen icke mer om anor. Har icke Gautier, som berättar denna anekdot, med densamma vida skarpare antyd det frinnade draget i den förträffliga damens karakter, än om hon hade företagit en vidt utsväfvande psykologisk utflykt; såsom möjligen en tysk författare skulle gjort?

Ett utsökt fint och sorgfälligt tecknad porträtt är det, hvilket den tacksamme "Theo" utkastat af sin nämnda vittra väninna; och man behöfver icke någon yppig fantasi för att hafva henne lifselevande framför sig, denna märkvärdiga qvinnas, idealet för en verldsdam, på engång den djerfvaste amazon och den elegantaste baldrottning, om morgonen tidigt till häst i Boulognerskogens avenyer, på af-

tonen i salongen eller theaterlogen, men under dagens lopp rastlös verksam i kök och visthus. en den sorgfälligaste husmoder. "Den lyckliga!" brukade hennes väninnor säga, "hon förstår sig lika bra på allt, på barn, böcker och kompott." En parisiska, som ingenting gör, har dock hela dagen händerna fulla af arbete. När satte sig då Sophie Gay till skrifbordet för att fullgöra en författarinns värf? Huru fick hon tid att skriva sina romaner, att dikta sina dramer, att komponera sina sånger? Man vet det icke. "Aldrig såg man en bläckfläck på hennes fingrar", försäkrar Gautier, och det gör i sjelfva verket ett godt intryck att se, hurusom den äkta qvinligheten alldeles icke, såsom många föreställa sig, behöfver gå förlorad i bläckhornet. "Har min syster sagt er, att jag icke tycker om vittra fruntimmer?" sade den store Napoleon till Sophie Gay. — "Ja, sire!" svarade hon, "men jag trodde ej det var sant." — Cæsar, något träffad, invände hånande: "Alltså, äfven ni författar? Hvad har ni då bragt till världen under de senaste åren?" — "Tre barn, sire!" Det var lika väl en litterär bragd, menar Gautier, ty bland de tre barnen befann sig äfven den blifvande madame Girardin, den tjugande Delphine, som var bestämd att blifva en bland det yngre släktets finaste och bästa pennor. Så följa slag på slag anekdoter och bonmots, och läsaren tycker sig mången gång stå midt i den afundsvärda Sophies salong, hvarest lejonerna för dagen trängdes, Hugo, Lamartine, Soulié, Sue, Balzac, Dumas, Janin, Isabey, Vernet, Auber, Meyerbeer, Scribe, Thiers och hvad allt de hette de stjernor, som bildade de dagarnes *tout Paris*. Tilldragelserna 1848 och 1851 stängde Sophie Gay's salong, måhända den sista Paris sett. Hon sjelf dog 1852, åttio år gammal. *Le salon était fermé, elle est partie*.

Allrautförligast behandlar Gautier sin mångårige trogne vän Honoré de Balzac. Den verldsberömda romanförfattaren var en alltigenom vulkanisk natur. Innan han offentliggjorde den första af sina mera bekanta romaner, hade han redan anonymt under olika pseudonymer skrivit närmare hundra band blott och bart som en fingeröfning — pour se délier la main. Men denna fabelaktiga produktivitet har ingalunda något gemensamt med en Alexanders förmåga att skapa liksom på lek. Balzac arbetade i sitt anletes svett; arbetet var för honom en strid, en strid mellan idé och form, och länge jäste och kokade, brusade och fräste det i hans hufvud, innan eruptionen skedde och den glödande lavaströmmen utgjöt sig öfver papperet. Detta sjelft bar de påtagligaste spår af en våldsam kamp; ändring hopade sig på ändring, plumpar och raderfläckar förekommo i mängd, och manuskriptet i det hela erbjöd en så fruktansvärd anblick, att det behöfdes många sättare för att taga hand om odjuret; hvar och en tyckte sig hafva fått nog, då han haft en timmes arbete på Balzac. Ofta kunde Balzac en hel natt igenom fila på en enda fras, som kanhända natten derpå

föll offer för ett obarmhertigt streck. Då man ser en så minutiös, ända till ängslighet gående utarbetning, frågar man sig med förundran, huru Balzacs utomordentliga produktivitet skall kunna förklaras. Endast genom en alltid frisk ifver och en strängt regelbunden flit. Balzac gick till sängs hvarje afton klockan sex, steg upp vid midnatt och arbetade sedan hela natten, ofta äfven hela den följande dagen. Är ut och är in samma geléslafsarbete! Balzac var en jätte i kroppslig kraft; men nerverna hos denna jätte voro dock inga skeppståg, musklerna inga fjädrar af stål han dog knapt 51 år gammal.

Balzac rekommenderade sitt lefnadssätt och sin arbetsmetod åt alla unga skaldar och skriftställare såsom obetingadt efterföljansvärda. Framför allt predikade han absolut kyskhet, hvarigenom han påstod, att andens förmögenheter i högsta grad utvecklades — en lära som klingar något underlig i en parisisk romanförfattares mun. Skyggt brukade Gautier invända, att de största snillen likväl ingalunda hade flytt kärlek och passion, och nämde såsom exempel några stora namn. Balzac kastade upp sitt hufvud och sade: "De skulle hafva utträttat vida större saker, om ej qvinnorna varit". Nåväl, det är ju möjligt, att den berömda författaren i detta afseende liknat presten, som sade: lef som jag lär, men icke som jag gör. Om den saken veta vi ingenting, men Gautier sjelf behandlar det grannliga kapitlet med ovanligt stor diskretion.

Målaren kan icke sägas hafva smickrat sin modell. Vid sidan af den uppriktiga beundran Gautier hyste för sin vän förekomma uttryck, som visa, att han var allt annat än blind för hans fel. Så heter det! "Den tanke som hos Balzac beherskade hela meniskan, var penningen." Saint-Beuve, som icke kunde tåla Balzac och lönades af denne tillbaka med ett innerligt hat, kunde knapt hafva uttalat ett klander, som klingar mera ovänligt: Bekanta äro visserligen de gyllene chimärer, efter hvilka Balzac jagade; i hans hjerna spökade ständigt fabelaktiga siffror, och hade han icke blifvit den store romanförfattaren, så hade han utan tvifvel blifvit en finansiell storhet af första ordningen. Men fantasien öfverväldigade hos honom förståndet, hans drift till det romantiska tog till slut öfverhanden öfver alla andra drifter och förlänade tillochmed åt hans nyktra förvärfvsverksamhet och prosaiska penningbegär en poetisk färg. Så trodde han sig känna ett ställe i närheten af Marseille, der Toussaint-Louverture nedgrävt sina oerhörda skatter. En expedition, bestående af Theophile Gautier, Jules Sandeau och Balzac, skulle resa dit ned för att gräfvat upp skattent. Men olyckligtvis strandade planen på — brist på respenningar. Balzac skref den tiden en roman, i hvilken hufvudpersonen var en venetian, som letade efter lagunstadens hemliga skatter, och deraf kom det sig, att han vaknade om berg af guld och klippor af diamant, ty han lefde sjelf sina hjeltars lif, delade deras fröjder och lidanden.

Clara. Efter det markisinnan gifvit henne denna försäkran, dog kort derefter fru de Tontelles, lugnad för sin dotters framtid.

Så kom denna, tolf år gammal, i sin tants hus och förvärfvade sig i henne icke blott en annan mor, utan äfven, ju äldre hon blef, en väninna.

Cecile använde på den henne anförtroddas uppfostran hvarje tänkbar omsorg. Hon fasthöll dervid, att låta undervisningen ledas endast af kapaciteter i sina fack och fann ofta behag i att sjelf vara närvarande vid densamma.

Så blef dels genom gemensam förståndssträfvand, dels genom den numera mindre skilnaden i ålder mellan de båda damerna, ett band knutet, hvilket mer och mer antog karakter af en ömsesidig, hjertlig vänskap.

— Jag har en fråga att göra dig, och ville bedja dig, att uppriktigt och fritt svara derpå, sade fru de Latadour, efter det hennes nièce tagit plats bredvid henne.

— Tala, tant, genmålte denna leende. — Du tadlar så ofta min uppriktighet, hvarför skulle jag just mot dig förneka detta fel?

— Visserligen, barn, var denna uppmaning öfverflödig.

Markisinnan ordnade förlägen vecken på sin klädning, såsom om hon icke rätt visste, i hvilka ord hon skulle kläda det, som hon hade att säga sin nièce. — Men äntligen, liksom skulle hon blygts för denna svag-

het, fortfor hon, energiskt upprättande hufvudet:

— Hvad skulle du säga, Clara, om jag ännu engång förmålde mig?

— Ack, tant, jag skulle gratulera dertill af hela mitt hjerta, svarade den unga flickan med en ton af uppriktigt deltagande.

— Skulle du icke anse det såsom en dårskap? I mina förhållanden, vid mina år? . . . frågade Cecile, rodnande nedslående ögonen.

— Visst icke! svarade Clara, förtörnad öfver detta sin tants misstroende.

— Jag vill icke dermed säga, att jag öfverhufvudtaget vore för gammal för ett sådant steg, men . . .

— Nåväl?

— Men måhända vore den man, på hvilken mitt val faller, ett för mina år icke helt och hållet passande parti. . .

— För att kunna bedöma detta, måste jag först naturligtvis erfara namnet på den lycklige, hvilken förstätt att röra min tants stenhårda hjerta.

— Välan, så gissa då engång, lilla skälme!

— Huru skall jag det, tant! Jag måste ju nämna halfva Paris, och hade ändå ej uttömt antalet af alla dina tillbedjare.

— Ah, du lilla smickrerska!

— Alfvarsamt, tant! Hvem gäller alla hyllningar? — Blott dig. På hvem annan rikta männen sina beundrande blickar än på

dig? — Hvem omsvärmar man, hvem omringar man? — Blott dig. Och hvem samlar alla unga och gamla giftaslystna jungfrurs outsläckliga hat och afund på sig? — Blott du och alltid du. Jag kunde nästan blifva ond! slutade hon sin fillipica med en liten trumpenhet, som klädde henne utmärkt väl.

Cecile slöt henne i sina armar och kysste henne hjertligt på pannan.

— Du lilla toka, sade hon, du kunde nästan göra mig fåfångare än jag redan är. Dock hör mig. Du vet bäst sjelf, att det egentligen aldrig fallit mig in, att gifva mig på nytt. Ty äktenskapet med min afidne man var icke af det slag, att det hos mig uppväckt önskan till ett annat. — Jag har engång älskat, Clara, och denna kärlek hade sänat blifvit mitt förderf. Jag kan icke redogöra för dig de närmare omständigheterna vid detta förhållande. Vare det nog för dig att veta, att ett grymt öde våldsamt löste detta band och att endast förtviflan och klokhet förmådde mig att emottaga markis de Latadours hand. Jag har icke ansett för möjligt, att jag skulle kunna hysa ett varmare intresse för någon man, men jag ser, att jag bedragit mig deri: att hjertat, som jag inbillade mig vara dött, klappar mera glödande, än för tjugutre år sedan. — Du ler, Clara, du anser för otroligt hvad jag säger?

— O, visst icke, tant. Hvarför skulle du icke älska? Du har ju så länge stått der allena lemnad.

— Ja, du har rätt, barn, jag var länge, länge allena lemnad, svarade hon drömmande, tilldess jag fann dig, fortsatte hon, besinnande sig, och slöt Clara kärleksfullt i sina armar.

— Du goda tant, hviskade den unga flickan rörd.

— Ja, Clara, denna kärlek förskräcker mig, han är förtärande, ödeläggande, öfverväldigande. Jag igenkänner mig icke mer. Det förefaller mig, som om en osynlig makt drog mig till denne man. Jag må streta emot, dock, jag kan det icke; jag upprepar för mig tusen gånger, att jag gör mig löjlig, att den man, jag älskar, är mycket för ung för mig — men så djupt jag än är öfvertygad om riktigheten af dessa skäl, så förmår jag dock icke qväfva denna böjelse hos mig.

— Ack, tant, jag tror, att du deröfver gör dig flere skrupler, än nödigt är. — Är du icke ett skönt, snillrikt fruntimmer? — Äro icke dessa egenskaper tillräckliga, för att vid dig fjättra den yngste man?

— Men betänk världens dom! Man skulle le, man skulle måhända göra spe af mig.

(Forts.)

Officiella och legala tungörelser.

Uti en hit ingifwen skrift har Kommunalsrådet Erik Johan Stråhle anhängit om tillstånd att i sammanhang med en i Myllynoja eller Mustanoja förs inom hans egande Skaffla återinvistning i Perheniem i by af Sittis socken befinnlig tullmjölskvarn, så anlägga en cirkelsåg, hvarom allmänheten härmed bekräftar andran gånge underlåtts med uppmärksamhet till den eler dem, som förmåna sin rätt af nämnde tillstånd anläggning bero, att wid talans förluft inom en månad efter det denna tungörelse varit i landets allmänna svensta och finsta tidningar tredje gången införd eller senast blifvit uti Ferno härads kyrkor offentligast annu. Helsingfors å Landskansliet, den 9 Oktober 1874. 2492(3—2)

Under Herr Guvernörens i länet frånvaro,

På Guvernörens-Embetets vägnar:

R. A. Westström. B. G. Fröberg.

För Åbo-Tammerfors-Tawastehus jernvägsbyggnad i Finland komma att anslutas följande antal wagnar, nemligen sex första och andra klassens kombinerade, åtta andra och femton tredje klassens passagerarwagnar, tre postwagnar, åtta konduktörswagnar och två fängwagnar afwen som ett hundra femtioen täkta godswagnar, ett hundra tjugi öppna godswagnar och femtio plantwagnar, af hvilka fyratio täkta och fyrtio öppna godswagnar levereras fritt wid mast i Åbo samt alla de öfriga fritt wid mast i Helsingfors stads hamn Sörnäs inom 3 (15) Juni nästkommande år 1875. Anbud af leveransen af dessa wagnar kunna under förelagde omslag afwenas eller insändas till Jernvägsdirektionen härskades intill tisdagen den 12 (24) förtiofundande November kl. tolf på dagen. Ritningar och specifikation äro här tillgängliga. Helsingfors, å Jernvägsdirektionen, den 13 Oktober 1874. 2536(3—1) Enligt uppdrag: W. Margunoff.

Bekanntmachung.

Die in dem Bezirke des Kaiserlichen Consulates zu Helsingfors anhängigen Deutschen Reichsangehörigen setze ich davon in Kenntnis, daß nach einer neuen Verordnung der Reichsregierung sämtliche Deutsche Reichsangehörige, welche ihren bleibenden Aufenthalt in Russland resp. Finnland nehmen, von jetzt ab ihre Eintragung in die Matrikel desjenigen Consulates, in dessen Bezirk sie ihren Wohnsitz aufzuschlagen gedenken, innerhalb sechs Monaten nach ihrer Niederlassung in Russland resp. Finnland zu bewirken haben, widrigenfalls ihnen Matrikelbescheinigungen nicht ausgestellt werden.

Um den Reichsangehörigen die Immatriculation soviel als thunlich zu erleichtern wird dages in die bisher übliche alljährliche Eintragung in die Matrikel in Wegfall kommen und die einmalige Eintragung für die Dauer von 10 Jahren gültig sein; diese Eintragung sichert den Immatriculierten die Erhaltung des heimathlichen Staatsbürgerrechts während der angegebenen Zeit und ist die auf Grund der Eintragung erteilte Matrikelbescheinigung geeignet, abgelaufene Nationalpässe zu ersetzen und ihre Inhaber jederzeit vor den Russischen resp. Finnländischen Behörden zu legitimiren.

Jch ersuche demnach die in meinem Amtsbezirke angehörenden Reichsangehörigen, welche bisher ihre Eintragung in die Matrikel des Kaiserlichen Consulates verabsäumt haben, dieselbe bis zum 13. (1) April 1875 zu bewirken.

Diejenigen welche bereits in die Matrikel eingetragen sind, haben beim Beginn des Jahres 1875 ihre Eintragung zu erneuern, resp. die bereits erlangten Matrikelbescheinigung gegen neue mit 10 jähriger Gültigkeitsdauer umzutauschen.

Jeder Deutsche Reichsangehörige, welcher sich in Zukunft nach Russland resp. Finnland begibt, um dort seinen bleibenden Aufenthalt zu nehmen, hat sich 6 Monate nach seiner Ankunft in Russland resp. Finnland zur Eintragung in die Matrikel desjenigen Consulates zu melden, in dessen Amtsbezirk er seinen dauernden Wohnsitz aufzuschlagen beabsichtigt.

Ueber die erfolgte Eintragung wird ihm eine Matrikelbescheinigung ausgestellt, die auf 10 Jahre gültig ist.

Die Eintragung ist zu erneuern, so oft in dem Familienstande des Eingetragenen durch Verheirathung, Geburt oder Tod von Kindern, Tod von Ehegatten eine Veränderung eintritt; sonst erst 10 Jahre nach dem Datum der ersten Eintragung.

Den Vorschriften des Russischen resp. Finnländischen Passgesetzes bleiben die Deutschen Reichsangehörigen nach wie vor unterworfen; sie haben sich deshalb vor ihrer Reise nach Russland resp. Finnland mit einem gültigen Nationalpasse oder Wanderbuche zu versehen, diese Documente vor ihrem Eintritt in Russland resp. Finnland bei einer Russischen Gesandtschaft oder einem Russischen Consulate visiren zu lassen und 6 Monate nach ihrer Ankunft in Russland resp. Finnland ein Aufenthaltsschreiben, welches alljährlich erneuert werden muß, zu lösen.

Indem ich die Deutschen Reichsangehörigen ersuche, den vorstehenden Bestimmungen in ihrem eignen Interesse pünktlich nachzukommen, weise ich dieselben ausdrücklich darauf hin, daß die Bescheinigungen, welche fortan nur im Falle rechtzeitig bewirkter Eintragung in die Matrikel erteilt werden, von den Russischen resp. Finnländischen Behörden als Legitimationsdocumente jederzeit anerkannt werden, wogegen allen denjenigen, welche ihre Eintragung in die Matrikel verabsäumen, vorkommenden Falls überlassen bleiben muß, für ihre Legitimation den Russischen resp. Finnländischen Behörden gegenüber selbst Sorge zu tragen. Solche Schümige werden daher auch alle Weiterungen und Unzutruglichkeiten, die ihnen bei den Lokalbehörden wegen mangelnder oder nicht ausreichend angelegener Legitimationspapiere entstehen können, lediglich der Vernachlässigung der Immatriculation zuzuschreiben haben.

Meldungen zur Aufnahme in die Matrikel werden fortan von mir schriftlich oder mündlich während der Dienststunden von 9 Uhr früh bis 12 Uhr Mittags (mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage) im Consulat, Brunnschussgatan n:o 14, entgegengenommen werden.

Wer sich in die Matrikel eintragen zu lassen beabsichtigt, hat die zur Erbringung des Nachweises der Zugehörigkeit zu einem der Staaten des Deutschen Reiches erforderlichen Papiere (Nationalpaß oder Heimathschein), event. auch Eran- und Taufschein, mit seinem beglitzlichen Antrage einzureichen.

Die zu erhebenden Gebühren betragen für Eintragung und Matrikelbescheinigung 6 Reichsmark = 7 Fmg. 50 Hk.

Der Amtsbezirk des hiesigen Consulates umfaßt das Gouvernement Nyland (mit Ausnahme des Bezirks West-Naseborg und der Stadt Borgå), das Gouvernement Tawastehus, den Bezirk Heinola des Gouvernements Et Michel und den Bezirk Lauffas des Gouvernements Wäsa.

Helsingfors, den 1 Oktober 1874. Der Kaiserlich Deutsche Consul. Bartels.

2533(2—1) Till följte af Håradets-Rättens i Lampis socken och Kostis kapell, i dag afslagna beslut, warder orten afwänt Inhyfsingen Karl Karlsson, från Niehola by i nämnda kapell, härmed tillfall att å andra rättsgångsdagen af nästkommande års winterting, som börjas den 2 Februari och hålles å Ronnis egendom i Lampis socken, sig infinna, för att höras i målet emot hans hustru Ewa Pettersdotter, af allmän åklagare tillfald för her, ifall Karl Karlsson vill af slif rätt sig begagna. Lampis, den 7 September 1874. På Håradets-Rättens vägnar: 2515(3—1) E. Leopold.

Jemlitt Håradets-Rättens i Lampis socken och Kostis kapells tingslag i dag afslagna beslut, fallas härmed tillfall den eller de, hvilka vilja göra anspråk å tvååne läderwagnar med handelsvaror, dem kronoberg-tjeningen inom nämnde kapell den 4 och 11 siffrige Maj i befog tagit, att å andra rättsgångsdagen af nästkommande års winterting, som börjas den 2 Februari och hålles å Ronnis egendom i Lampis socken, sig för Rätta infinna samt wid talans förluft, bewaka sin rätt, då fällen, den Kronolänsmanen S. E. Bellman såsom aktor utför, till vidare åtgärd företages. Lampis den 11 September 1874. På Håradets-Rättens vägnar: 2516(3—1) E. Leopold.

Jemlitt Håradets-Rättens i Nagu sockens tingslag den 14 nästförlidne Mars fattade beslut fallas Bonden Knut Petter Grandell, från Wisby by i jagde socken, att inom natt och år efter det denna stämning varit tredje gången införd i landets officiella tidningar samt blifvit funjord uti Wirmo härads kyrkor infinna sig till sammanträdande med sin hustru Edla Agata Grandell och sådant hos Pastors-Embetet i Nagu anmäla, wid åwänt uti ejest wara från åttentapet med sin bemälda hustru i laga ordning tillfald, samt i öfrigt underkastad den påföljd lag stadgar. Bultika gård, den 5 April 1873. På Domare-Embets vägnar: 2509(3—2) Oskar Tammelin.

Anledning af derom gjord begäran af förre Sjömannen Tobias Pålsson Kantonens hustru Lena Maria Pylwäns, från Kästenmäti hemman i Paurmäti by af Leivonmäti kapell, och jemlitt Håradets-Rättens i Joutsa tingslag wid nyhöfverstämmande lagtima höfseting widtagne beslut, warder Tobias Kantonen, hwiilen af 1861 öfvergifvit sin hustru, utan att der- efter låta höra af sig eller kändt är, huruvida han lefwer eller hwarest han wistas, härigenom kallad och stend, att senast inom natt och år efter det härom blifvit funjord i härads samtliga kyrkor och tre gånger i Finlands Allmänna Tidning på svensta och finsta språket, infinna sig till sammanträdande med sin bemälda hustru och sådant jemväl hos pastor i församlingen anmäla, wid den påföljd, i händelse af ur- afläsenhet, som lagen i 4 § 13 kapitlet G. B. stadgar. Heinola den 21 September 1874. På Håradets-Rättens vägnar: Carl Aug. Schjoberg. 2512(3—2)

Jemlitt Håradets-Rättens i Laihela och Jurwa sock- nars tingslag den 10 September 1870 afslagna beslut böra de, som vilja klandra af mig anstelt lag- fart å ett sextondebels (1/6) mantal af Niemi statts- hemman n:o 1 i Jurwa sockens Niemi by, sådan klan- dertalan inför bemälda Håradets-Rätt wäcka och utlösa inom natt och år efter det denna annons blifvit tredje gången i landets allmänna svensta och finsta tidningar införd, wid åwänt uti att mig ejest meddelas sa- stebref å jagde hemmansedel. Jurwa den 10 Oktober 1874. 2493(3—2) Herman Johanssons Mäthnen eller Niemi.

Jag anstelt lagfart (och har redan erhållit första uppbudet) å 1/2 stattsheiman n:o 10 i Pielawesi sockens Tullus by. Den som tror sig hafwa stäl der- till må sådant klandra inom laga tid hos Håradets- Rätten i Pielawesi. 2498(3—2) Sittias Korhonen.

Wi anstelt lagfart (och hafwa redan erhållit två uppbudet) å 1/2 stattsheiman n:o 1 i Pielawesi sockens Tullus by. Den som tror sig hafwa stäl der- till må sådant klandra inom laga tid hos Håradets- Rätten i Pielawesi. 2497(3—2) Johan Karhunen. Abel Karhunen.

Klander af den lagfart jag fött å Päätaalo stattshe- man, om 1/2 dels mantal n:o 10 i Kiehimänsu by af Paltamo socken, anmäles hos Håradets-Rätten i Paltamo inom natt och år efter det denna annons varit tredje gången i landets officiella tidningar införd. 2147(3—3) Peter Leinonen.

Klander af den lagfart jag fött å halwa Paapala- waara stattsheiman n:o 7 i Muotmäti by och Paltamo socken, anmäles hos Håradets-Rätten i Pal- tamo inom natt och år efter det denna annons varit tredje gången i landets officiella tidningar införd. 2148(3—3) Anders Snideri.

Klander af den lagfart jag fött å halwa Uimaniemi stattsheiman n:o 10 i Muotmäti by af Paltamo socken anmäles inom natt och år efter det denna an- nons varit tredje gången i landets officiella tidningar införd hos Håradets-Rätten i Paltamo. 2520(3—1) Henrik Quusko.

Klander af den lagfart jag fött å halwa Paaniami stattsheiman n:o 1 i Mieslähti by af Paltamo socken, anmäles inom natt och år efter det denna an- nons varit tredje gången i landets officiella tidningar införd hos Håradets-Rätten i Paltamo. 2521(3—1) Johan Leinonen.

Den eller de, som i stöd af bättre rätt vilja klan- dra den lagfart jag fött, wid Libelits moderkyrka och Polwijärwi bönehusförsamlingars Håradets-Rätt å stattsheiman n:o 20 i Taipale by och Libelits so- cken, ega att inom natt och år efter det denna annons varit tredje gången i denna tidning införd, en så- dan klandertalan wäcka hos jagde Håradets-Rätt, wid förluft af all talan framdeles. Taipale, den 15 Juli 1874. 2495(3—2) Swan Kajaroff.

Mamnet Anders Sirwid under annonsen n:o 1902, införd i denna tidnings n:o 177, 179 och 181, rättas härmed till Anders Quotari. 2522(3—1)

Det flyttningsbetyg jag af Pastors-Embetet i Uta- järwi år 1865 sub. n:o 8 uttagit dödas härme- delst, och min frejd samt ledighet till åttentap flän- dras derfädes inom trenne månader.

Petter Beatasson Tarffinen, Dräng.

Härmed tillfall dödas mitt betyg af 1871/72, och an- märkning mot min frejd och hinderlöshet till åttentap annäles inom tre månader till Pastors-Em- betet i Sotkamo. Sotkamo den 27 September 1874. 2511(3—2) Anna Kujanen.

Rediga tjänster.

Sedan Hans Kesserlige Majestät den 16 nästförlidne September i nåder utnämnd och transporterat Håradshöfdingen i Lojo domfaga Herr Hofrättsassess- jern Carl Fredrik Mund till Håradshöfding i Öre Satakunda nedredels domfaga samt Håradshöfdinge- tjensten i förfogade domfaga således blifwit ledig, kom- mer underdåntig förslag till återbesättande af nämnde tjenst att af Kesserlige Hofrätten i stadgad ordning upp- rättas med wittor för den blifwande innehafwaren af samma domfaga att underkasta sig de förändringar, som af framtida bestämmningar om domfagorna och Håradets-Rätterne i landet kunna föranledas; och warda hugade kompetente sökande härigenom antynde att skriftliga och af vederbörligen styrkte tjenstföretedning- ar åtföljda ansöknningar om rum å det underdåntiga förslaget inom femtiofve dagar härefter, denna dag likväl gränad, till Kesserlige Hofrätten ingifwa. Kes- serlige Åbo Hofrätt, den 10 Oktober 1874. Enligt befallning: Werner Björkman.

2526(3—1) Sedan Hofrättsassessjoren Karl Henrik Fog den 16 siffrörlidne September blifwit i nåder utnämnd till Håradshöfding i Åmola domfaga och ett Ås:s- försembete i Kesserlige Hofrätten sålunda blifwit le- digt, warda hugade kompetente sökande härigenom upp- manade att med bifogande af behörigen styrkte tjenst- företedningar, inom femtiofve dagar härefter, denne dag dock ide räknad hit inlemma sina ansöknningar om rum å det underdåntiga förslag, som i afseende å åter- besättande af berörde Ås:sförsembete kommer att af Kesserlige Hofrätten upprättas. Kesserlige Wäsa Hof- rätt den 12 Oktober 1874. På befallning: Anton Erlin. t. f. Sekretare.

2527(3—1) Hugade sökande till förenade orgelnist- och skofare- tjensten i Nagu moderkyrkoförsamling ega att inom nittio dagar härefter sifwelse eller genom ombud till mig inlemma eller med posten insända egenhändigst skrifna ansöknningar om tjensten jemte bewis öfwer ål- der, frejd och vederbörlig stidlighet samt derhos till vederhöftheten bestyrkt borgesförbindelse för den kyr- kans egendom, som i och för tjensten omhänderfås. J. S. Fogelberg. Kyrtorherde. 2524

Årsproklama-, konkurs- och for- dringsmål.

Enlighet med denne Håradsrätts, wid i dag hål- let uttima ting, derom fattade beslut, warda af- lidne Kollegii-Ås:sföresen Gustaf Fredrik Kullwits samt- lige, så kände som okände, borgenärer härmed tillfall- lade och stände att wid härskades den 21 December nästkommande år 1874 stende uttima ting, senast före klockan sju efter middagen sina fordringar i Kollegii- Ås:sföresen Kullwits bo stiftigen eller muntligen anmäla, wid den påföljd Kesi. förordn. om prektion i for- dringsmål och om årsstämning gifwiden den 9 Novem- ber 1868 stadgar. Kullwits hemman i Leppäwirta so- cken den 20 December 1873. På Håradets-Rättens vägnar: Gotthard von Rehsaufen.

116(3—3) S:d. Åslidne Fabriksidkaren Johan Gedströms samtliga borgenärer warda härmed tillfall stende att, wid lagtima ting i Pilttyro sockens tingslag, den 3 Mars nästkommande år innan kl. 7 om åtonen, insfälla sig hos Håradets-Rätten för att, ej mindre höras öfwer bemälda Åslidnes sterbhusdelegares, den 14 nästförlidne Augusti gjorda ansöknung om åtrådes- och urawis- förmön efter honom, än åfwen sina fordringar i Ged- ströms bo så anmäla och bewaka, som kesserlige kon- kursstadgar af den 9 November 1868 förefrefwer, wid förluft af all rätt till betalning ut de aftrådta tillgångarne. Pilttyro den 2 September 1874. På Håradets-Rättens vägnar: Peter Björkelund. 2525(3—1)

Dom uti Landtshushållaren J. G. Haggbloms kon- kurs afkunnas den 30 innewarande Oktober wid Håradets-Rätten i Lojo sockens jemte Nummis och Pu- sula kappellers tingslag å tingsstället i Kiwiniemi by och jagda socken. Paapajärwi, den 15 Oktober 1874. Kr. Sjöberg. E. f. Domshufwande.

2532(2—1) Måndagen den 16 November afkunnar Hårdus- Rätten dom uti åtrådes- och urawisamålet ef- ter aflidne Fotografen E. S. Pelsan; hwiilsett härme- delst tillkännagifwes. Saksföres Hårdus, den 28 September 1874. Ex officio: S. L. Pentin.

2534 Kreditorerne i Sandländen J. Kajaroffs konkurs be- hagade den 16 November kl. 11 f. m. samman- komma å gästgiveriet härskades för att besluta huru- vida slutliqwid öfwer boets förvaltning skall upprät- tas innan några twifst underkastade konkursmasfars fordringar hunnit indrifwas, efter huru med för- jaras stäl. Nyflost den 10 Oktober 1874. Kuratorerne. 2496(3—2)

Borgenärerne i aflidne Sjölsoman Karl Hils kon- kurs behagade thorsdagen den 5 November, kl. 5 e. m., sammanträdde hos underrednad, för att besluta om underhåll åt enkan, kurators arwode m. m.; och så de främwarande nöjas med de närwarandes beslut. Kuopio, den 8 Oktober 1874. Carl Aug. Nalmberg.

Testaments- och arfsangelägenheter.

Sjömannen Karl Nordberg, från Nagu socken, hvil- ken en längre tid wistats på utrikes ort, uppmä- nas härmed att inom natt och år efter det denna an- nons varit tredje gången införd i Finlands officiella tidningar anmäla sig hos underrednad i afseende å utbekommande af arf efter aflidna Jungfru Charlotta Nordberg, från Prostwik Söderby i berörde socken. Nagu den 1 Oktober 1874. A. L. Lundenius. Kronolänsman.

2508(3—2)

Auktioner.

Wid offentlig auktion, som å detta Landskontor an- ställes tisdagen den 22 instundande December kl. 12 på dagen, utbjudes till den mestbetalande rät- tigheten att, i öfwerensstämmelse med gällande författ- ningar, utaf det för länet tillåtna afwärfningsbelopp brännin, under nästkommande år tillwerfa hwad i detta afseende ännu ide till wederbörande bränneri- innehafware för samma år upplåtits eller 116,000 kannor, innehålllet beräknadt efter sex graders stycka wid femton graders värme efter Celsius thermometer; hwiilsett till hugade spekulanters färdnedom fungöres. Tawastehus Landskontor den 12 Oktober 1874. Sjö. Nordenfreg. E. D. Thermen.

2528(3—1) Onsdagen den 30 nästkommande December kl. elfwa (11) f. m. förfälles exekutivt å Siojuma statts- hemman i Jurwa by och Pöytis socken, Bonden Matts Gustafssons egande tredjedel af berörda hemman för likwid af deri utbidn fordran, hwarom samt att å lägenheten, som är till alla delar förwarligen bebyggd, årligen utfås 5 tunnors höst- och 10 tunnors wårut- såde samt födas 2 hästar, 5 kor och 12 får, allmän- nelsen fungöres. Mäsku Håradshöfdingkontor, den 10 Oktober 1874. 2507(3—2) J. W. Nylund.

Som de härskörinnan gjorda anbudet å arrende rättigheten till Kopula regementsförfwäre bo- ställe om 1/2 mantal i Sjundeå socken ide antagits, alltså kommer slif rättighet under femtio års tid, räknadt från den 14 Mars 1875, att wid å Krono- fogdskontoret, Langila rufstall i Wichtis socken Mån- dagen den fjunde 7 nästinstundande December kl. elfwa f. m. anställande offentlig auktion utbjudas; och jemte det till kändedom meddelas att bostället uppfatt- ningswärdet utgör 1105 mark 55 penni, erinras spetu- lanterne i öfrigt om behörigt iakttagande af hwad nå- diga förordningen den 26 April 1871 i ämnet när- mare innehåller. Ås:sföres östra härads Kronofogd- kontor den 10 Oktober 1874. 2531(3—1) E. A. B. Lindeman.

Enstilda notifikationor.

Diverse.

Utt Nådendals Ångbränneriaktiebolag utsett mig till dess disponent för jag förjattingsenligt tillkän- nagifwa. Nådendal, den 28 September 1874. 2480(3—3) E. Brand.

Farplan för HANGÖ—HYVINGE jernväg, från den 20 Oktober 1874 tillsvidare.

Stationer.	Afgang.	Uppehåll.
Tåget N:o 1.		
H A N G Ö	12.26	—
Lappvik	1.09	2'
Ekenäs	1.55	10
Karis	2.36	5
Svartå	3.36	26
Lojo	4.29	7
Nummela	5.06	8
Korpi	6.10	6
Hd	7.26	21
H Y V I N G E	8.	30
Tåget N:o 2.		
H Y V I N G E	11.05	—
Hd	11.30	21
Korpi	12.30	5
Nummela	1.35	7
Lojo	2.11	7
Svartå	3.19	22
Karis	3.57	4
Ekenäs	4.39	6
Lappvik	5.17	2
H A N G Ö	—	—

Hangö, den 16 Oktober 1874.

A. Appelberg.

Meteorologiska observationer.			
Okt. 19.	kl. 7 f. m.	kl. 2 e. m.	kl. 9 e. m.
Barom., Millimeter	763.0	763.6	763.8
Therm., C. skala.	+ 10.5	+ 11.0	+ 9.8
Vindens riktning	lugt	lugt	V
styrka	—	—	2
Himalhvalf. uts.	4	dimma	dimma
Temperaturens lägsta stånd	—	—	+ 9.8.
högsta	—	—	+ 11.0.
Nederbörd, Millimeter	—	—	0.91.

Anmälde resande.

Den 19 Okt. Konf. Wäghgren fr. Tammerfors, Mamsell Lindgren fr. Stockholm, Sjöman Tandefelt fr. Ekenäs, Handl. Lindholm fr. Heinola, Herrar Björkelund med familj fr. St. P:burg och Kronberg fr. Kymmene, Litteratör Wetterhoff fr. Tawastehus, Possessjonen Rullfröm och Byggmästar Andersson fr. Borgå, i Societetshuset; Rector Strömberg fr. Åbo, Kaptenerne Norrgren med fru fr. Lovisa och Prost samt Sjöta. Porohöfthoff fr. Thushy, Possessjonen Ginne, Mamsell Ginne och Handl. Söderlund fr. Tammerfors, Telegrafisterna Sandberg fr. Kaipas och Hedberg samt Kontoristerna Winterbäck och Molander fr. Wiborg, i hotel Wilhelmsbad; Fru Brusje fr. St. P:burg, Handl. Gumerus fr. Elima, Bofhållar Appel- qwist fr. Lovisa, Herrar Strömmer fr. Wichtis och Rubb fr. Haapakoski, Olegatan 8; Håradshöfdingstän Schy- bergsön med dotter, Korra Rajen 10; Kaptenstän Kuhlefelt fr. Mäntijä, Georgsgatan 11; Herrar Ste- nius fr. Lovisa, Bergsgatan 4; Mamsell Smirnow fr. Stockholm, Radiansgatan 20; Mamsell Haggström fr. Lovisa, Nylandsagatan 2.

Helsingfors,

tryckt hos S. Simell arfwingar 1874.